

**Parlamentul României
Camera Deputaților
Grupul Parlamentar al Alianței pentru Unirea Românilor**

Întrebare parlamentară

Către: **Ministerul Afacerilor Interne, domnului Marian-Cătălin Predoiu, ministru**

De la: **Domnul Răzvan Daniel Biro, Deputat AUR, Circumscripția 28, Mureș**

Subiectul întrebării: Clarificări despre creșterea alarmantă a numărului de minori dispăruți în România și capacitatea instituțională de răspuns

Stimate domnule ministru,

Protecția copilului reprezintă una dintre obligațiile fundamentale ale statului față de cetățenii săi cei mai vulnerabili. În acest context, datele publicate cu ocazia Zilei Internaționale a Copiilor Dispăruți, marcată pe 25 mai, constituie un semnal de alarmă pe care autoritățile nu îl pot ignora. Conform statisticilor Inspectoratului General al Poliției Române, solicitate de organizația Salvați Copiii România, între 20 mai 2025 și 20 mai 2026 au fost raportate 10.566 de dispariții de minori — cu peste 600 mai multe decât în anul anterior și cu aproape 2.000 mai multe față de acum doi ani¹.

¹ <https://www.g4media.ro/peste-10-500-de-copii-au-fost-dati-disparuti-in-ultimul-an-in-romania-cele-mai-multe-cazuri-vizeaza-adolescenti-intre-14-si-18-ani.html>

Fenomenul este în creștere pentru al treilea an consecutiv, iar cifrele indică o amplificare îngrijorătoare care depășește o simplă fluctuație statistică - cele mai afectate categorii sunt adolescenții: 8.140 de sesizări vizează copii cu vârsta cuprinsă între 14 și 18 ani, iar 2.186 de sesizări privesc copii între 10 și 14 ani².

Aproximativ 60% dintre aceste cazuri reprezintă plecări voluntare din locuințele sociale, căminele școlare sau centrele DGASPC, însă, deși termenul de „plecare voluntară” poate sugera o situație fără gravitate imediată, specialiștii avertizează că această etichetă poate fi profund înșelătoare pentru că, în multe situații, copiii dispar pentru că încearcă să scape de violență, conflicte sau de sentimentul că nu sunt protejați — fuga fiind, de fapt, un semnal de vulnerabilitate profundă, nu un act de libertate.

Cele mai multe dispariții au fost raportate în București, urmat de județele Bihor, Constanța, Giurgiu și Iași — o distribuție geografică care ridică întrebări serioase despre capacitatea instituțională de prevenție și intervenție diferențiată pe teritoriul țării. Faptul că același copil poate figura de mai multe ori în statistici, prin dispariții repetate, indică nu doar o problemă de protecție socială, ci și una de eficiență a răspunsului instituțional al Poliției Române în identificarea și gestionarea cazurilor de risc recurent³.

În acest context, domnule ministru, vă adresez următoarele întrebări:

1. Ce proceduri specifice aplică Poliția Română în cazul minorilor care dispar în mod repetat din centre de plasament sau locuințe sociale, și există protocoale de colaborare între IGPR și DGASPC pentru gestionarea acestor cazuri?

² https://www.stiripesurse.ro/semnal-de-alarma-in-romania-pestre-10500-de-disparitii-de-minori-intr-un-singur-an-este-un-fenomen-in-crestere-de-la-an-la-an_3888858

³ <https://www.telegrafonline.ro/pestre-10500-de-sesizari-privind-copii-disparuti-in-romania-in-ultimul-an>

2. Având în vedere că județele Bihor, Constanța, Giurgiu și Iași se numără printre cele cu cele mai multe sesizări, ce resurse suplimentare au fost alocate structurilor județene de poliție din aceste zone pentru gestionarea disparițiilor de minori?
3. Ministerul Afacerilor Interne are în vedere elaborarea sau actualizarea unui plan național de acțiune dedicat prevenirii disparițiilor de minori, în colaborare cu instituțiile cu atribuții în protecția copilului?

Solicit răspuns scris.

Cu mulțumiri,

**Răzvan Daniel Biro, deputat AUR, Circumscripția 28, Mureș
Vicepreședinte al Comisiei pentru administrație publică și
amenajarea teritoriului a Camerei Deputaților**